

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dei Immortalis In Corpore Mortali Patientis Historia

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1694

§. III. Oratio boni latronis ad Christum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49178](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49178)

Ioan. 18.

2.

qui nihil mali gessisti, malos male perdes. Quare oro cum Ecclesia, ego indignus Ecclesie filius: Recordare Iesu pie quod sim causa tua via, ne me perdas illa die: ut possis dicere de hac turba, quod olim de exiguo Apostolorum grege, Non perdidisti ex eis quemquam.

§. III.

Oratio boni latronis ad Christum.

Deut. 21.

23.

Gal. 3. 13.

Cesset jam veritas oraculi tui, ô Moyses: Maledictus omnis qui pendet in ligno: quando qui malè vixerat, latro, benedictus est ab illo, qui pro nobis factus est maledictum, per illud in quo pependit lignum, obtinuit Regnum, numquam fortunatior, quàm in hoc suo infortunio: servatus est pereundi occasione. Qui ubique fuerat vagus, ubi profugus; fixus fuit in cruce, ut inveniretur à Deo crucifixo. Dei absolutus est in foro, statim ac damnatus est in suo. Dicendo Christum nihil gessisse mali, jam desierat esse malus, supererat ut inciperet esse bonus. Hoc jam agit. Quare postquam increpauerat blasphemantem socium, Christum agnoscit suum Dominum, dicens: Domine memento mei, cum veneris in Regnum tuum.

Ps. 144.

13.

Ps. 24. 16

Scio te Regem esse, tametsi non videam nisi spineum in vertice sertum pro corona, patibulum pro solio, sanguinem pro murice, clavos pro gemmis, pro palatinis, duos latrones: tamen Rex es tu. At Regnum tuum non est de hoc mundo: sed Regnum tuum, est Regnum omnium seculorum: est Regnum, cuius nullus est finis. Cum veneris ad illud regnum, memento mei. Ah Domine, respice in me, & miserere, quia unicus, & pauper sum ego.

ego. Ignosce Domine, quòd enim tuum implò-
 rem patrociniùm, non est audacia, est fiducia. *Memento mei*, quia tu me creasti. *Memento mei*, quia
 me redemisti. *Memento mei*, quia me illuminasti,
 quia apud te pendeo, quia in te credo, quia in
 te confido, quia in neminem, nisi in te spero. O
 Auctor vitæ! vita mea! ô vita vitæ meæ! *Memento*
mei tecum morientis. Plus apud te valeat sanguis
 ille tuus, quem hodie pro me effudisti, ut memi-
 neris, quàm scelera omnia mea, ut mei obli-
 scaris. Ambo ut fures condemnamur, ambo ut
 malefactores crucifigimur, ambo ut latrones
 morimur: quare Domine *Memento mei*, ut qui u-
 nà abimus è mundo, unà abeamus ad cœlum, ut
 qui sum socius pœnæ, sim & socius gloriæ, ut qui
 te agnovi Dominum in ligno, videam & Domi-
 num in Regno. O Domine, exaudisti orantem
 Jonam in ventre ceti, Danielelem in lacu Leo-
 num, Josephum in Ægyptiatico carcere, Jere-
 miam in obscuro specu, & me juxta te, me con-
 fidentem in te, me in cruce tecum morientem
 non exaudies? Ecce jam oculi mihi franguntur,
 vultus pallet, sudor erumpit, cor palpit, lingua
 silet, spiritus deficit, vires fatiscunt, mors immi-
 net, anima egreditur, jam morior: ah! Domine,
 Deus totius consolationis, in tantis angustijs, in
 tam lubrica arena, in tam ancipiti tramite, in
 hoc extremo angore, hæc sint mea ad te extrema
 verba: *Domine memento mei*. Attende quis ea locu-
 tus est? Latro. Cui? Christo. Ubi? In Cruce. quan-
 do? Jam moriens. Prodeant omnes fures, & cum
 hoc fure conferantur, inveniemus hunc omnium
 furum fuisse principem. Enim verò dum alij fu-
 rantur, vitam amittunt; hic verò furando vitam
 accipit. Discite hîc à latrone non latrocinium,
 sed

Oratio
 bonila-
 tronis
 ad Chri-
 stum.

Hom. de
Cruce &
Latrone.

Quanta
sit Dei
oblivio
inter
homi-
nes.

Ier. 2. 32

Ps. 8. 5.

sed reſte moriendi magiſterium. Vis per com-
pendium tendere ad cœlum? Confuge læpe ad
Crucis lignum. Audi Chryſoſtomum; *Iſte latro de
ligno mercatur ſalutem, furatur cœleſte imperium. Re-
ſte mercatur ſalutem. Quo pretio? Non prolixâ,
ut Eremicolæ, inediâ; non ut Confellores, lacry-
mis, ſuſpirijs, cilicijs: ut non Virgines, perpetuâ
contra libidinem luſtâ: non ut Religioſi, pau-
pertate, caſtitate, obedientiâ: non ut Martyres,
igne, rotis, equuleo, gladio. Quo ergò pretio?
Paucis verbis. Dixit ultimo prope vitæ momen-
to, ſemel memento, & ecce fruitur paradifo. Sed
ſi vis Deum meminiffe tui, tu quoque memineris
meminiſſe Dei. Tu vis Deum meminiffe tui in
morte, & ſemper obliſceris illius in vita. Dum
jaces æger in lecto; dum veniſti in altitudinem
maris, & tempeſtas demerſit te; dum anguſtiæ
tibi ſunt undique, clamas: *Domine memento mei.*
Interim ſurgis mane, ſtudes de die, comedis in
meridie, cænas veſperi, quieſcis in nocte, & nun-
quam memor es Dei. Nullum eſt momentum,
quo tibi non invigilat Dei Providentia, quo non
defendit Dei Potentia, quo non ſervat Dei mi-
ſericordia, quo non amat te Dei bonitas, & ta-
men tot inter beneficia nunquam memor es Dei.
Hoc eſt quod conqueritur Deus ore Jeremiæ:
*Populus meus oblitus eſt meî diebus innumeris. Ah Do-
mine! non dicam cum latrone: Memento meî, ne
fortè memineris iniquitatum mearum, & dete-
ſteris me. Ne memineris meî. Quid enim eſt homo
quod memor es ejus? Memento ergò non meî, ſed
tuî. Cùm oblitus fuero ſalutis meæ, memento a-
moris erga me tui; memento ſanguinis tui pro
me fuſi; memento doloris tui, quem ſuſtinuiſti
coronatus ſpinis; memento crucis tuæ, quam pro
me**

me tulisti; memento mortis tuæ, quam pro me confixus clavis obivisti. Horum memento: nec enim potes meminisse tuî, & oblivisci meî, quia in manibus scripsisti me, imò & in medio cordis tui. Non potes meminisse te esse mortuum, quin simul occurrat ille, pro quo mortuus es. Hoc ergò unum, nec pluribus opus est, à te peto vivens, & petam moriens, ut sum particeps regni tui: *Domine memento mei.*

S. IV.

Christum latroni promittit paradisum.

AUdivimus latronem, non jam latronem, sed Cæli prædonem, Christi præconem, Crucifixi confellorem, è patibulo velut è pulpito; pro se paucis, sed nervosissimis verbis laconicè perorantem: inquiramus an etiam petotando exoraverit. Importuna quibusdam videri posset hæc latronis oratio, si spectas & illum qui petit, & tempus quo petit. Qui petit, est vir sanguinum, cui unum fuit per totam vitam negotium, exercere latrocinium: verè servus nequam, inveteratus dierum malorum. Is nullâ præmissâ vel antequam petat, præfatione; vel cur petat, excusatione; vel ut possit petere, obtestatione, audacter sine fronte, inverecundè sine reverentia dicit: *Memento mei.* Vix meminit sibi ad crucem adstantis Matris, & scilicet, meminerit latronis? Dixisset hic Christus non immeritò, quia merenti, illud Davidicum: *Viri sanguinum declinate à me.* Dicat Ps. 138. Mater ejus; dicat discipulus, quem ille diligit; 19. dicat Magdalena, quæ lacrymis lavit pedes ejus; dicat Petrus, qui ejus gratiâ reliquit omnia, & secu-